

19. decembra (štvrtok)

Rozjímanie na 19. decembra.
Navrhované témy sú:
Zachariášova dôvera a strach;
lekcie mlčania; dôvera v Boha.

19.12.2024

ZACHARIÁŠ a Alžbeta „boli spravodliví pred Bohom a bezúhonne zachovávali všetky Pánove prikázania a ustanovenia“ (Lk 1, 6). Starý zákon sa blíži k svojej plnosti. Mesiáš sa chystá prísť a Cirkev nám ponúka, aby sme sa zamysleli nad vierou tohto

manželského páru. Svätý Josemaría sa často rozprával s postavami evanjelia, ktoré mali blízky kontakt s Ježišom: „Dnes ráno som začal všetko zverovať svätej Alžbete, potom som pokračoval v rozhovore s jej synom Jánom a so Zachariášom; potom s Pannou Máriou, so svätým Jozefom a s Ježišom: a v týchto rozhovoroch s naším Pánom sa stáva, ako pri ľudských priateľstvách, že sa okruh poznania rozširuje prostredníctvom priateľov“^[1].

Chceme sa pripraviť na blízky príchod Spasiteľa tým, že sa z evanjelia naučíme dôverovať Bohu. V skutočnosti máme mnoho dôvodov spoliehať sa viac na vlastné skúsenosti alebo vlastný pohľad na veci. Preto nám Zachariášova otázka s istým tónom pochybností znie tak povedome: „Ako si tým môžem byť istý?“ Vydal sa hľadať istotu, ale narazil na výrečné Božie mlčanie,

kým sa nenaplnilo to, o čo tak často prosil Pána.

Možno sa Krstiteľov otec bál, že nezvládne túto úlohu. Aj my sme hľadali odkazy, záruky, niečo, čoho sa pevne chytiť. Zachariáš argumentoval, že je príliš starý, že jeho žena na to nestačí. Je to vždy to isté: keď sa pozeráme na seba, myslíme si, že môžeme zlyhať v Božích plánoch. Myslíme si, že sme rozhodní a nenahraditeľní, a strach nás blokuje. „Vo svete, kde hrozí, že sa budeme spoliehať len na účinnosť a silu ľudských prostriedkov, sme v tomto svete povolaní znovu objaviť a svedčiť o Božej moci, ktorá sa odovzdáva v modlitbe“^[2]. Dnešné evanjelium nás pozýva práve k tomu: dôverovať Bohu. Zachariáš bol napriek svojim pochybnostiam naplnený radosťou, keď počul Gabrielovo zvestovanie: „Neboj sa, Zachariáš, lebo tvoja modlitba bola vypočutá“ (Lk 1, 13).

.....

KOLKO vecí sa musel Zachariáš naučiť za tie mesiace mlčania. Všetci cítili, že mal videnie. Nemohol hovoriť, ale jeho tvár odrážala čosi viac: nejako sa stala nesmierne výraznou. Určite to bolo mnoho dní intenzívnej modlitby; to ticho mu umožnilo zvláštnu blízkosť k Bohu. Keď konečne opäť prehovoril, z jeho slov vyplýva, že tento čas mu poslúžil na to, aby sa lepšie pripravil na príchod svojho syna, na predchodcu a synovca, očakávaného Mesiáša: „Vtom sa mu rozviazali ústa a jazyk i prehovoril a velebil Boha“ (Lk 1, 64).

Zachariáš bol bez seba od radosti. V tých týždňoch pravdepodobne spoznal aj hodnotu mnohých bežných gest, veľmi významných, keď niet slov: žmurknutie, pohladenie, úsmev. Alžbeta by sa možno pokúsila vytušiť, čo jej chcel povedať. Stačilo, aby sa na seba

pozreli a podelili sa o to, čo Boh urobil v ich živote. Chceli tento Pánov dar prežívať v intimite, tešiť sa z neho spolu v tichu. Boh sa prejavil a už nebolo čo povedať: bol čas užívať si to a snívať. „Všetkých ich susedov zmocnil sa strach a všade po judejských horách sa hovorilo o týchto udalostiach. A všetci, čo to počuli, vstúpili si to do srdca a vraveli: *Čím len bude tento chlapec?* A vskutku Pánova ruka bola s ním“ (Lk 1, 65-66).

Zachariášova skúsenosť nás učí, že aj my sa môžeme dozvedieť viac o Božích plánoch prostredníctvom ľudí a udalostí okolo nás. A že sme im možno predtým nerozumeli, pretože sme príliš načúvali sami sebe. „Je potrebné naučiť sa dôverovať a mlčať pred Božím tajomstvom a v pokore a tichu kontemplovať jeho dielo, ktoré sa zjavuje v dejinách a ktoré tak často presahuje našu predstavivosť“^[3]. Keď mlčíme a

načúvame Bohu, ako sa to stalo Zachariášovi a Alžbete, sme naplnení nesmiernou radosťou, keď vidíme, že Boh nás požehnáva aj vtedy a tam, kde to najmenej očakávame.

ČASTO sa stáva, že milovať a byť milovaný neznamená hovoriť druhému človeku, ako má čo robiť. Láska necháva milovanej osobe slobodu vyjadriť sa tak, ako si želá. Nediktuje ani nevyžaduje spôsoby vyjadrovania náklonnosti. Niečo podobné sa deje aj v našom vzťahu s Bohom: tešíme sa, že nás Pán prekvapí. Milosť nie je predvídateľná, ale slobodná a tvorivá. Zachariáš videl, aká úžasná je Božia iniciatíva. Objavil, že dôvera vždy prináša odmenu a že Boh je vždy nablízku, aj keď sa to nezdá: „Nedôveruj mi, Ježišu. Ale ja, ja ti dôverujem...úplne sa oddávam do tvojich rúk... a tam

nechám všetko, čo mám...svoje slabosti!“^[4].

Pri príprave našich srdc na príchod Dieťaťa Krista môžeme prosiť tohto svätého muža o jeho vieru, nádej a trpezlivosť. Vieru, s ktorou roky prosil o zázrak, a ktorý sa stal, keď už nebola žiadna nádej; nádej, aby sníval o Mesiášovi a spáse, ktorú prinesie Izraelu; a trpezlivosť so sebou samým, keď sa učí hľadať istotu v Bohu. Láska je vždy spojená s rizikom, pretože ju nemožno zabezpečiť; závisí od vôle toho, kto nás miluje. Preto prosíme Zachariáša, aby nám pomohol v časoch úzkosti, keď sa musíme spoliehať len na Boha. On je našou istotou. Svätá Terézia to dosvedčila len niekoľkými slovami, ale s veľkou pevnosťou: „Dôverujte jeho добрôte, ktorá nikdy nesklamala jeho priateľov“^[5].

„V evanjeliu sa často opakuje toto *nebojte sa*: zdá sa, že je to refrén Boha, ktorý hľadá človeka. Pretože človek sa od začiatku, aj kvôli hriechu, bojí Boha: *Bál som sa (...) a skryl som sa* (Gn 3, 10), hovorí Adam po hriechu. Betlehem je liekom na strach, pretože napriek ľudskému *nie* tam Boh vždy hovorí *áno*: bude s nami Bohom navždy. A aby jeho prítomnosť nevzbudzovala strach, stáva sa nežným dieťaťom“^[6].

Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby sme vedeli dôverovať Pánovi, jeho добрote a náklonnosti; aby sme sa nesnažili Boha ovládať a aby sme sa nechali prekvapiť jeho láskavou Prozreteľnosťou.

^[1] Javier Echevarría, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, Rialp, Madrid, 2000, s. 259.

[2] Benedikt XVI, *Audiencia*, 13-VI-2012.

[3] František, *Anjel Pána*, 24-VI-2018.

[4] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 113.

[5] Svätá Tereza od Ježiša, *Libro de la vida*, 11, 4.

[6] František, *Homília*, 24-XII-2018.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/19-
decembra-utorok/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/19-decembra-utorok/) (07.08.2025)